

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 11972/2022
18.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиље АА из Места ..., ..., чији је пуномоћник Јелена Милановић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Врање, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 788/22 од 31.03.2022. године, у седници већа одржаној 18.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против става првог изреке пресуде Вишег суда у Врању Гж 788/22 од 31.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 3840/18 од 20.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности Основног суда у Врању за поступање у овој парници, истакнутог од стране туженог, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд обавезе тужени да јој на име умањене пензије у висини од 1/3 пензије за период од децембра 2015. године до 30.06.2018. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом за сваки доспели месечни износ посебно, како је овим ставом изреке наведено. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Виши суд у Врању је пресудом Гж 788/22 од 31.03.2022. године, ставом првим изреке, одбио жалбу тужиље и потврдио првостепену пресуду у ставу другом изреке, у делу којим је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљи на име умањене пензије у висини од 1/3 пензије, за период од децембра 2015. године до 31.05.2018. године, исплати наведене износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у делу става другог изреке у односу на исплату за јун 2018. године од 3.753,83 динара, са законском затезном каматом од 05.07.2018. године до исплате, као и у ставу трећем изреке, и у тим деловима предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против става првог изреке правноснажне пресуде тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужиља у тужби навела не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради стицања без основа тужиља је поднела 14.12.2018. године, а вредност предмета спора је 104.212,07 динара.

Побијаним делом другостепене пресуде одлучено је у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија тужене није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић